

سدني آستراليا، ۲۷/۰۶/۲۰۱۳

نصير احمد مهمند

د افغانستان د روانی بهی عوامل څه دی او مسؤل څوک دی؟

نه خلاصیری له وختوله انتقامه
راغورځیری هر ظالم له هسکه بامه
خو پخپله مونږ پاتی شو نارام
دوهمه برخه

لنډه تاریخی پس منظر: د تاریخی اسنادوڅخه واضح کیری چی دافغانانو هیوادپه اوبلوکینی دآریانا په نوم یادیده اویه اټکلی توگه دنننی افغانستان په نسبت ددوه چنده پراخوالی او مساحت په درلودلو سره په مینځنی آسیا کی یو مهم سیاسی قدرت گڼل کیده ، هماغسی چی داوستاد اعتبار و سندنوڅخه څرگندیږی چی دا اوستایی خاوری دسیردریا او دسند دهانی دهند په اوقیانوس او دلوپ ددښت په مینځ کی یو هیواد تشکیل کړی وچی په همدغه مهال دآریانا په نوم شهرت درلود اویژندل کیده .

همدا راز د اوستایی سندنوله مخی دآریانا هیواددختیځ له طرفه دکاگت له سیمی نه ترهند اوقیانوس چی دسند ټولی حوزی پکینی شامل وو، اودختیځ لویدیځ له گوښی نه دکسپین دبحیری نه شروع او دبلوچستان نه تیریده اوبیرته دهند په سمندر کی وصل یا یوځای کیده . په همدی رنگه دشمال له پلوه په سیردریا «سیحون» اودجنوب لخوا دهنديپه سمندر کی محدود و، داوستا ددغه سدنونو پربنس دوه مشهور تاریخ لیکونکی (احمدعلی کهزاد) او «حسن پیرنیا» پخپل آثارو کی لیکي چی هغه مهال دآریانا هیوادداری تشکیلاتو پربناء په لاندی شپارلس ولایتونو نه ویشل شوی و چی نومونه یی په لاندی ډول ذکر شوی:

آریانا ویجو « دامودریا اوسیردریا په مینځ کی » .

بخدی «بلخ»
سغده «سغدیان»
نیسایا «میمنه»
هرویوه «هرات»
ویکرانه «دکابل حوزی»
ارودا « هغه غرنی اراضی چی دکندهار اوسند په ساحه کینی پراته دی » .
خنننتا «گرگان»
هره وتی «دارغنداب سیمی»
هیومننت «هیرمند»
راغا «بدخشان»
کخره «غزنی»
رانگا «ځینی مورخین دغه ځای ته سیردریا معرفی
وارنا «بامیان»
هیتهاندو «دسندحوزی»

یادونه: استخراج شوی له دوه پورتنی منبعوڅخه.

دغه خاوری ددیرو اوردی کلونو دپاره پدی ډول دلوری شان اوددبی اونه یوازی دآریایی دلوی مدنیت ځانگو وه، بلکی دلویولارونوپه درلودلو سره دسوداگرو، سیلانیانو توریزم اودنورو خلکو او اړیکو دپاره ښه رمیننه برابره کړی وچی د«وربینم مشهوره او لویه لاره» چه دختیځ او لویدیځ دپاره دسوداگری او راکره ورکړه خورا ډیر مهم لاروله همدی خاوری نه تیریدلو اودبلخ ښار چی په مینځنی آسیایی مناطقو کینی مرکزیت درلوددهندی، چینایی، اواروپایی تجارتی توکو دپاره دتبادلی یا راکره ورکړه «لکه نننی دوی» غوندی مهم او دباورور مرکز وو. اوله همدی لامله دخپل ماحولونقاو د فلسفی اومذهبی نظریاتو او عقایدو دتبادلی سبب هم وگرځید، چی داوضعیت دیولوړو اړه اولویوتحولاتوسره

د پاڼو شمیره: له ۱ تر ۷

افغان جرمن آنلاين په درښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی دلیکنیږی ښی پاڼوالی د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکی په څیر و لولی

دوام درلود، ترڅو چې د میلاد نه مخکې د دریم پیری مقدونی اسکندر «الکساندر alexander» چې دمقدونی د پاچا «فلیپ philip» ځوی و او کله چې پلار یې ووژل شول ځوان اسکندر پرځای یې کیناست .

اسکندر د پلار له طرفه خائنه «هرکولیس یا قدرت رب النوع» ویل او د مور له طرفه «آشیل یا د یونان افسانوی اتل یا قهرمان» گڼل، تند مزاجه مبارز سړی او د نامتو فیلسوف «ارسطو» شاگرد هم و او همیشه د جهانگیری او اتلوالی په فکر او خیال کې وو. نوموړی کله چې دنننی ایران له لاری پر افغانستان هجوم راوړ او یرغل وکړ. سره له دې چې پدغه مهال کې پدی خاوره کې یو مرکزی واحد اداره او حکومت موجود نه وه، خو له دغی حالت سره سره بیا هم ددی هیواد اصیل بچیان دخلکو په مټ وتوانیدل چې مهاجمینو ته دخلور وکالودپاره دکلکی مبارزی او مقاومت او د ډول ډول مشکلاتو اوستونزو سره مخامخ او کمزوری کړی، چې همدا مصروفول او کمزورتیا سبب شول چه تر ورځه کمزوری شی او بالاخره دیولر نورو عواملو ترڅنګ دځوان سکندر دمرګ سبب او ددوه ډیرش کلنی په عمر کې مړشی. دذکور دده چې دظالم او منجاوز ځواکونو په مقابل کې دافغانانو د هیوادپالنې روحی، میرانی او سوخته مقاومت نه سکندر دومره په تعجب او په عین زمان کې په تشویش شول چې ددی خلکو میزات او ددی خاوری دنمونی په استولوسره داستازو په ذریعه خپلی مورته وویله او دخپلی بی وسی او کمزورتیا په هکله مرسته اومشوری وغوښتل چې دا ټول ماتې ماجرا او کارنامی دتاریخ په پاڼو کې ثبت دی او پر همدی بناء ارواښاد الفت صاحب پخپل شعر کې په ډیر لوړه کچه یې انځور کړ چې یوه مصراع یې په لاندی ډول دی:

هزارخم می مست نکند مستان را چنانچه ذره خاکی وطن پرستان را

د سکندر مقدونی په راتلو سره چې یو زیات شمیر یونانیان «greeks» پدی سیمه کې چه راغلی و دنوموړی دماتې او مړینه یې وروسته همدلته پاتې او میشته شول. ددوی په یوځای کېدلو سره ددغه ټولنی په فرهنگي، فکری او ټولنیزو ژونداتو باندی اغیزه واچوله او په پایله کې یونانیان باختریان شول او ددی سیمې دخلکو په مینځ کې یو نوی مدنیت د «یونانواختری» په نامه بنسټ کېښودل شوچه د «گریکو بودیک» یا «یونانو باختری تمدن» هم ددی سیمې دتاریخی دوروڅخه گڼل کیږی چې دلسویزیو په اوږدو کې په دی هیواد کې وځلید او دیواختری دولت په نامه ونومول شول.

داووم او اتومپیږیو «قرون وسطی» کله چې داعرابو حملات او راتګ په مینځنی آسیای هیوادونو کې پیل شول، دباطلو بت پرستو ادیانو لکه زردشتی، بودایی، نستوری اونورو چې داوردی زمانی او کلونوکلونورا پدی خواپدی سیمه کې ریښی او رواج درلود، له مینځه لاړل او داسلام مبین دین دیونړیوال او ستر ځواک په توګه استقرار وموند، دتیرو ټولنیو او ثقافتی وضعی دخل نفوذ لاندی راوړ او دنوی مدنیت بنسټ کېښود. زموږ په هیواد کې بی نوی فصل رامینځته شول او هیواد یوځل بیا داریانا او باختری طبیعی او سیاسی واک، وسعت او حدوداتونه چې له لاسه وتلی او پاشان شوی و بیرته احیا او تر لاسه کړ او دانوی داسلام مبین آیین له مونږ هیواد او زموږ دخلکو په وسیله گاونډیو اودسیمی نورو ولسونو او هیوادونو ته خپاره او ورسول شول او دگمراهی او باطل پرستیو نه وژغورل شول.

له هغه زمانی نه چې اسلام او مسلمانی پدی خاوره کې مسلط شول یو شمیر واره حکمرانان او لوی نامتو پاچاهان پدی خاوره کې حکمروایی کړیده چې ځینی بنایسته اونیکي کرونه کړیده چه زموږ دتاریخ او تیر ژوندانه کې ویاړلی فصل او باب تشکیلوی او ددوی دکارناموله برکته دآسیای هیوادونو په کتار کې دفرهنگي، کلتوری، سیاسی او سودا گری په برخو کې ډیر ارزښتناکه اولورځای اومقام گڼل شویدی. مگر په خواشیني سره چه برعکس یې هم یو شمیر ددغه حکمرانانو او پاچاهانو دغباوت له مخی دبدوکارنامو په وجه دخلکو او خاوری دژوند او ارضی بشپړتیا په اړوند لوی جفا گانې هم شویدی چې دتاریخ توری پانی تشکیلوی چه دهر یوی جفاګانې او خیانتونو په اړه په وخت او زمان یې دخلکو داوری اوقضاوت د تاریخ په زړه کې ثبت او محفوظ دی. دا چې اوس هڅی روانی دی چې تورسپین وښایی او دغل نه اتل جوړ کړی دا د زمانی جیر او دنری خوربی سیال او ظالم ښکیلاکی زبر ځواک دغو دفتو لیونیان «دبوش کورنی او سیاسی پلویانن اولوبغاړو» او «چنج change» یا بدلون ترنامه دامریکا ولسمشر «بارک حسین او باما» غورونکی پالیسی دی چه هغه خپله یو بیل اولوی بحث اوموضوع دی او ایجاب کوی چه په چلا مبحث پری خبری وشی. خوموږ په ځغلنده کتنی سره دابدالیانو راپدیخوا دخل خلکو او هیوادپه اړوند داجنبي بهرنی غلیمانو اود نوی کورنی او سیمه ایزو غلامان اومعامه گرو دبله ماران اوضاع او احوال ځیرو.

کله چه داتلم میلادی پیری کې احمدخان ابدالی ددی خاوری په پاچاهي وټاکل شو، یو واحد ټولواک، ځواکمن سلطنت مینځ ته راوړل اودی وتوانید چه دخل هیوادګوډی حالت او خپل خاوری اصلی پراخوالی، طبیعی اوسیاسی حدودات بیرته

د پاڼو شمیره: له ۲ تر ۷

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکنی د لپکنیزی بنی پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په ځیر و لولئ

د افغانستان په نوم احيا كړی. همدلته پرځای دی ذکر وشي چه لرغونی افغانستان د تاریخي قدامت اوسابقې په درلودلو سره دکورنی اوبهرنی ځواکونود حکمروایی په مهال دمختلفو وسعت اوسیاسی حدوداتوسره سره خپله ملی پیوستون، سیاسی او ټولنیزو شته والی دیوخیلوک ولس او هیوادپه توگه ساتلی دی اودبمنانوته مرگونی گوزارونه ورکړیدی. د افغانستان خاوری وسعت، طبیعی اوسیاسی حدودات داحمدشاه درانی د زمامداری پرمهال دشمال لخوا په ماورای آموادجنوب له طرفه دعربو په بحیره اودعمان خلیج او دختیځ له پلوه تردهلی پوری امتداد درلود. چه دغه وضع دیردوام ونکراودوروستی کالونودکورنی نفاق چه دورونوپه مینځ یعنی احمدشاه اوخوی یی تیمورشاه زامنو ترمینځ او دوه قام بارکزی او سدوزی ترمینځ اختلافات او کینه توزی سبب شول چه دختیځ لخوا انگلیسانوته اودشمال له طرفه تزاری روسانو ته دپرمختگ شرایط گړندی شی او دنونلسمی پیری کله چه تزاری روسان او انگلیسان دخپل مستعمراتوحدود دافغانستان تر شمالی، ختیځ اوجنوبی سرحدونوته ورسول، افغانستان هم په ناگذیری اومجبوریت له وحی نه داروپایی دولتونودسیاست ډله او ډگر ته داخل شول او له همدی مهال وروسته افغانستان دخپل مهم جغرافیایی او سوق الجیشی موقعیت له نظره تقریباً دیونیم پیریو په شاوخواکی دلویو بنکیلاکی قدرتونودسیاسی مجادلو اوسیالیو دپاره «لکه اوس مهال» ډگر وگرځید چه دافغانستان گاونډیان یو پر بل پسی ددغه دوه قوی لخوا مضمحل کیدله، خو افغانستان وتوانید چه ددبمنانو دهڅی او تلاشونوسره سره ترآخری سلگی پوری مقاومت وکړی خپل هویت او آزادی وساتی. مگر ددیرومجاهدوتونو سره سره بیا هم دافغان یولړ مهموخواوری که په شمال و او که په جنوبی او شرق سیمو زمونږ دخاوری له پیکره جلا شول اوزمونږ هیواد دیومحاط په وچه هیواد بدل شول.

د تاریخ دپانوپه شهادت وروسته له دی چی د ۱۱۶۰ هجری=۱۷۴۷ میلادی کال نادرافشاردخپلومعیتی ملگرویعنی قزلباشان او افشاریانوله ډلی له خوانه وورل شول، احمدخان ابدالی د دري زره خپل ابدالی او ازبکوافغان اردوپه قیادت اوملگرتیا ننگه وکړه او دنادرافشارپه میدان پاتی حرم اوکدوالوته نجات ورکړ اوکندهارته انتقال وکړ. ویل کیږی چی ددی خدمت په بدل د «کوه نورالماس چه اوس دانگلیس ملکه الیزابت پخپل سرکی کیږدی اوپری سینگارکوی» په همدی مهال احمدخان ته مسترد او وسپارل شول اوبیرته دافغانانوپه لاس راغی.

وروسته په کندهارکښی دافغانی ټول قومونو او قبايلومشرانوجرگی دشیرسرخ په زیارت کښی جوړه شول او له اوږدی خبری اتري او بحثونه په پایلوکی د نامتو افغان روحانی صابرشاه کابلی لخوا دغمنودشین خوشی داحمدخان په پگری «دستار» کښی ولگول شو اودپاچاپه توگه وټاکل شول او ټول ورته بیعت وکړل، حاجی جمال خان بارکزیایی دبارکزیودقبیلی ځواک من مشر چی بانفوذ او دپوه اوندبیرڅخه خاوند و نوموړی ته خپل ملاتړاعلان وکړ.

احمدشاه ابدالی وروسته له دی نه چی خپل قدرت او پاچاهی ته ټینگښت او انتظام ورکړه په دی فکرشواوتصمیم ونیول چی لومړی دهرڅه نه بایددافغانستان هغه خاوری اومناطق چی د دوه پیریو په اوږدوکښی دغاصبو اجانبو په لاس ورغلی ودبیرته یوځای کیدولودپاره اقدام وکړی اوزیادترپام هغی سیمی ته متمرکز وکړکوم چی دسند شی ساحل واقع و او افغانان پکښی میشته اوهستوگنه درلود. هدف یی دا وچی دغی ایالات باید فتح شی اودافغانی مختلفو قبایل بیرته یوځای، متشکل او یوموتی اودکندهارمرکزی حکومت ته تابع شی. نو پردی بناء لومړنی لښکر کشی پردی سیموپیل شول اووروشته ترهندوستان «دهلی» پوری پرمخ لاړ اودافغانستان آزاداوخیلوک، یوموتی خلک اوارضی بشپړتیا، طبیعی اوسیاسی حدود بیرته احیاء اویوځای کړی. دی پنځه وبیست کاله پادچاهی وکړ اودافغانستان پټمن قدر پیژندونکی خلک او تاریخ له خوا د نیکو او بارزو خصوصیاتو، صفتونو او کارناموپربناء د«دردران» د ملت بابا او اعلیحضرت احمدشاه بابا القاب او ویاړوگټل.

نه یوازی خپله احمدشا بابا د خلکو او تاریخ په زړونوکی دقدرورځای وگټل، بلکی د اعلیحضرت بابا دهمکارانوپه قطارکی دنمونی په ډول دحاجی جمال خان دبارکزیودقبیلی رییس اومشر چی داحمدشاه بابا دمشاورپه حیث ډنده ترسره کوله دښایستوب، خیراندیشی اوله خپل شخصی او قومی گټی دملی او هیوادگټی اومصلحتونونه ترجیح ورکول. ددی او د دوی دتیم دبارزو صفتونو له برکته وچی دافغان ولس او هیواد پټ، عزت اوشتون بیرته احیا شول چی تاریخ په دیردرناوی سره پخپل زړه کی ثبت او یاد کړیدی چی اوس افغان ملت او افغانستان واقعاً پردوی او صفتونو او کارناموی ویاړی، یعنی برعکس لکه نن چی هڅی روانی دی چی له بدنامو، معامله گرو او پردی ایجنتانوته تصنعی او کاغذی اټلان جوړکړی. هغسی نه و، خلک او تاریخ خپل داوری او قضاوت لری.

د تاریخ په حواله د نونلسمی او شلمی پیریوپه اویلوی داروپایی قوتونوپراختیاغوبښتونکوظالمانه پرغلوته او بیرحمانه تیری داسلامی نزی فرهنگی اوسیاسی شته والی ته ترتهدیدلاندی نیولی وو، او داسی وښودله چی گویا کی دزمان په تیریدوسره آخرنی مستقل او ازاداسلامی هیواد دنری دسیاسی نقشی نه باید پاک شی. پدی لردنونلسمی پیری په اواخرکښی افغانستان د خطرناکی وضعی سره مخامخ شول، هغه هم پداسی مهال وچی روسی اوانگریزی

د پانوپه شمیره: له ۳ تر ۷

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولی. په دغه پټه له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بنې پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولی

امپراتوریگانی دمیځنی آسیایي ملکونو خواته ډیرمختگ په حال کښی وو. دا خطر افغانستان ته تر هغه مهال تهدید اووه چی دغه دواړه استعماری پراختیا غوښتونکو غاصب خوکونه دافغانستان دخاوری په واسطه له یو بل نه جلا کیده. پدی وخت کښی انگلیسان د «کمپنی هند شرقی» تر نامه چی په بنگال اودهند په زیات قسمت کښی نفوذ اچولی وو او یقیناچی داحمد شاه بابا د نقشواو پلانوسره مخالف و او په دی لته کښی شول چی احمدشاهی نفوذ لند او شنډ کری. پدی کښی شک نشته چی احمد شاه بابا درانی دافغانستان دسدوزایی دسلالی بانی او بنسټ ایښودونکی د مسلسل لښکرکشی او دپانی پټ دجگری بری او فتح په هند کښی دفتوحاتولاره پرانیستله او په اتلسم پیړی کښی د افغانی شہامت او قدرت د اعلان په څیر دهندواو افغانستان په تاریخ کښی ثبت کری.

وروسته له احمد شاه بابانه د دی خوی تیمورشاه په ۱۷۷۳م کال کی پاچاهی ته ورسید. دی دشرقی او غربی مورخینوله خویو باکفایت پاچا ویل شوی دی. دی کله چی قدرت ته ورسید شپږویښت کلن وو، او دخپل پلار د زمامداری په دوران کښی په محارباتو فعاله ونډه درلود او د نظامی فنون ډیر تجارب تر لاسه کری و، او په اداری چاروکی هم د پوه او هنردکمال خاوند و. کومی سیمی چه د پنځه ویشت کاله داحمدشاه بابا پاچاهی تر قلمرو او حکمروایی څخه قرار درلود، تیمورشاه په ښه شان سره اداره اوساتنه یی وکړه او د کل په توگه اوضاع ددی د زمامداری په دوران کښی ډیر آرام او با امن و. په اداری تشکیلاتوکښی تغییر راوست، نوی پستونه اومنصبونه ایجادکړ او مختلفوسردارانوته په مختلفو چاروکی موظف اووگمارل. تیمورشاه دخینولاملونوپر بناء خپل امپراتوری پلازمینه له کندهارنه کابل ته انتقال کړ، ځکه چی کابل د کندهار په اند مرکزیت او د هیوادپرلویدیځ اوشمالی سیموکی حاکمیت درلود اوله بلی خواختیځ ته نږدی واقع شوی دی.

گنداسنگ پخپل اثرکی «۱» دمیلسن (mallson history of Afghanistan ...) په حواله لیکي: چی تیمورشاه یوله هغه قلیلی فرمانروایانوڅخه دی چی خپل هیواد په ډیر ښه شان اداره کړیدی. همداسی فرانسوی (فیریه) خپله عقیده څرگند کړیدی چه دتیمورشاه اړوند ټولومعاصر امراء وپدی متفق اواعتراف کری دی چه تیمورشاه ډیر عالی اودستانی و رخصصیت ، او د ذکاء او فعالیت په تناسب ډیر ښه شجاعت او ثبات درلود، اوله همدی لامله پلاریی دی ته د نوروزامنوپه نسبت دقدامت اولمریتوب حق ورکړ. کومی ستراتیژی چه دی په خپل مخ کښی نیولی و دقومی مشرانود منفی قدرت او نفوذ د مخنیوی دپاره د امپراتوری نظام د تعمیم بڅنلوپراساس او دیودول ملی استقرار راوړلو پربناء متکی وو. خوڅرنگه چه وروسته ښکاره شول چه دافغان ملت وضعیت د دی تحول دپاره مستعد اومساعده نه و چه ومنی اوقبول یی کری.

له بل پلوه باید زیاته شی چی پدغه وخت هندی حکومت او کمپنی شرق الهند دهندواو سکھانو په لویه هیواد په پنجاب کښی او دایران نوی قاجاری جدیدالتاسیس سلطنت هریوه په موقع او د فرصت د تر لاسه کولو او استفادی سره د افغان امپراتوری په خاوری سترگی نیولی و او په دی لاره کی په یولړپته فعالیتونولاس پوری کری و. برسیره پردی دروسی تزار پال «pou» چی دپطرکبیرنصیحتونه او هیلې د جنوب د آزادو گرمو اوبورسیدلوته په غورونواوزره کی درلود د یوډول خاصه مینه او علاقمندی سره د ختیځ مسایلو او په خاصه توگه د هند په هکله وښودله. چه پدی صورت په افغان امپراتوری سرحداتو کی د حدودو د امنیت تامینولو د پاره یو مطمین تدافعی ستراتیژیو ته ضرورت محسوس کیده، خوسره له دی چی تیمورشاه د خپل پلار په څیر جگری او لښکرکشیوته ارنشواو نه تمایل یی درلود ځکه چی د یوی خوا د دی اداری سیستم د امپراتوری په شکل پوخوالی ته نه و رسیدلی او له بلی خوا د اردو او نظامیانو د ښوونی او روزنی د پاره کوم درسی او تعلیمی موسسی وجودنه درلود، مهارت او تجربی گټل یوازی د جگری د ډگرله لاری نه منحصر و چه دا مسالی د چنگی او مسلکی مهارتونو او قابلیتونو د نه لوریدلو سبب گرځیدله، چی د سیاست او ستراتیژی له نظره د دا دوه موضوع په مینځ کی د تناسب نښتوالی نا مساعد تلقی کیده، خوله دی حالت سره سره د تیمورشاه فطری او ذاتی پوخوالی، کارپوهی او توانایی ښکاره کوی چی خپل حاکمیت او د امپراتوری حدود او قلمرو په ښه شان او آرامه توگه حفظ وکړ او په هیچ وجه باندي حاضر نشو او نه پرېښود چی څوک د درانی امپراتوری په قلمرو کښی دبی امنی او خودسری طبل ووهی. چی د دی د ژوند ترپایه پوری په هیواد کی امنیت تامین او سرحدات محفوظ وو.

پس له تیمورشاه نه شاه زمان په قدرت ورسید. د تیمورشاه د اولاده زیاتوالی چی د مورخینولخوا دوه ډیرش تنه ذکر شوی سبب شو چه هیواد یو ځل بیاد ژوری سیاسی او نظامی بحران سره مخامخ شی. د تیمورشاه د تعزیه داری مراسم لاختمه شوی نه و چی افغان ولس او افغانی سرداران د پاچا د انتخاب په پرابلم کی مواجه شول. د شهزاده گانوپه مینځ کی د پاچا د ټاکلو په سردعوی شورماشور او یو لړ مشکلات رامینځته کړل. ترڅو چی د سردار پاینده

د پایو شمیره: له ۴ تر ۷

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکاري ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې ښې پازوالی د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ

خان بارکزیایی د حاجی جمال خان بارکزیایی خوی تر مشری جرگه دایره شول اوشهزاده زمان دزیات رابودتر لاسه کولوپه نسبت دپاچا په صفت انتخاب شول اونور ورونه یی چی په کابل و تولواسیران اوبندیان کرل خو بیا هم شاه زمان یوموده د سلطت له مدعیانوسره په جنجال اخته وو.

پدی وخت کی په نری کی لوی سیاسی اوتولنیزحوادث اوبدلون صورت وموند. دافغانستان په گاوندی کی نوی سیاسی وقایع رامینخته شول. دشاه زمان دپاچاهی نه څلور کاله دمخه دفرانسی انقلاب اروپا ته ولرزول. شپړکاله وروسته په فرانسه کی نوی دولت دناپلیون بناپارت ترقیادت لاندی تشکیل شو اویولر نوروتغییرات او بدلونونه د افغانستان په ختیځو سیمه یعنی دهند په هیواد کی واقع شوی و. پدی حال کی چه د ۱۸۰۳م د انگلیسی تاجرانولشکردهندوستان پلازمینه اوآگره ته اشغال کری وو. د انگلیس دولت تصمیم درلود چه دهندوستان په سرتاسرکی خپله استعماری سپطره او قبضه ټینگه کری. لهدا « مارکی ولزلی » داستعماری پالیسی پرېنست دهند هیواد په اقتصاد کی نوی روش اوسیستم دعانی یا مرستی (subsidia of helping) ترنوم ایجادرکراو پدی وسیله د برصغیریا دهندوستان هیواد دارایی لوټ کری.

دمارکی ولز دموضوعه سیستم استعماری گتی په دی کی نغښتی وو چی لمړی هغه مطلوبه هیواد دخدعه یا توری ترسیوری لاندی غصب شی. ورپسی کوم لښکر چی دسر کوبی دپاره په مغصوبه هیوادخای پرخای اومیشته شول بیا دغصب شوی هیواد هغه لاس پوس او گوداگی زمامداردغاصب لښکرخرچ اومصارف اود خپل خلک او هیواد دسرنوشت اوداخلی اوبهرنی واک اواختیاردمادام العمردپاره د انگلیسانوپه لاس ورکری او تردی پلمه اونامه چه ددشمن یاغاصب لښکر دوی ملک اومال اوخان ، ناموس ، خاوری اوخیلواکی حفاظت اوساتنه کوی باید چی مشکوراواحسان مند هم وی. همدامثال او پالیسی همدا اوس دامریکاییان، انگلیسان او ناتوغاصب قواوپه افغانستان کی پر مخ بیول کیږی.

پدی ترتیب داسی ښکاری کله چی زمانشاه اقتدارپه لاس واخیست انگریزان دهند په مختلفو علاقواو منطوقدخپل سلطی او قدرت دتامینولو او ټینگولودپاره تلاش درلود. پدی خاطر دهنداکثره حکمرانان دافغان امپراتورپه سفرستری په لارنیولی و او برسیره پردی پدی مهال دهند مسلمانانوهم په دهلی کی دیواسلامی حکومت په مینخته راتلونطرفداروو. اوهیله یی درلود چه دهندگوره گانی دولت قوی شی اویا دهلی دافغان امپراتورپه لاس ورشی اودهنداداره مستقما په لاس واخلی. له بلی خوا انگریزی استعمارداروپایی طبیعت دلرلوسره دنیم قاری دخلکودمزاج سره هم په هیچ صورت سازس نه درلود او اکثریتو دپاره دزغملوورنه وو، او له بلی طرف نه دسکهانو اومر هتووتل اوکوم ظلمونه او ناروایی چی پرخلکو کی کیدله د تحمل ورنه وو او شاه زمان د افغان امپراتوردوی دپاره یوازی هیله اوامید تلقی کیدله «۱».

افغان لیکوال جلالی پخپل اثرکی دجان ویلیام کی «John, W, kye» له قوله لیکي: دبریتانیی دامپراتوری ټول دښمنانوپه هند کښی ددیر اشتیاق سره کابل ته سترگی نیولی و او هیله درلود چی داسلام ناجیان له دی رمانتیک خاوری له غرنی سیمو له لاری هند ته ورسیری. دهندی مسلمان شهزاده گانو په عروق کی وینه په جوش راغلی وو ، پرله پسی بلن لیکونه افغان امپراتورته واستوله ، مالی اونظامی مرستی ژمنه هم ورسره کری اودی ته تشویق کوله چی دیواسلامی لوی لښکرپه قیادت دپرزراشی او دلښکر درارسیدلونه بولک کلدارد ورخی خرچ دپاره ورکوی « ۲ »،

ارواښادغبارپخپل کتاب «افغانستان درمسیرتاریخ» کی لیکلی « فریر دزمانشاه په هکله ویلی دی چی:دافغان امپراتورچی پخپل نفس باندی باوری یوخوان، دکلکی ارادی او ټینگ عزم، دشجاعت، ذکاوت اوبصیرت خاوند و، دی همیشه دخپل آس پرزین کی سپورپینه پررکاب او وروسته له یوجگری بل جگری ته تصمیم نیوله ، ځکه چی کورنی او بهرنی اوضاع احوال اودسایس دی ته په جگری کی اړکوله.

همدارنکه قاضی عطاءالله پخپل کتاب «دپښتوتاریخ چه ۱۹۴۷ په پېښورکی چاپ شویدی دزمانشاه په اړوند داسی لیکي: الفنسټون چه دشاه شجاع«۱۲۱۷ = ۱۸۰۹» په دربارکی د انگلیسانوسفیر وروسته له بلنی په راولپندی کی چه دشاه شجاع د کورنی په مقرو زمانشاه سره کتنه کری و داسی لیکي « یو وخت چه دزمانشاه نوم اوشهرت له هندوستان نه ترایران خپاره شوی و او ددی لیدوته لیوال وم دجولای په لسمه ددی دخیمی چه دیو گت لاندی دغالیو پر فرش باندی ناست ونوموری سره می ملاقات کری، زه ترهغه وخته پوری دشاه په مقابل کی دریدلی وم ترخوچه ماته دناسی اجازت راکر شو، کالی یی دیر ساده او عبارت و له تور شال او په سر له ورینمه گندل شوی «چوخ» خولی څیره یی شاهانه او عمری دڅلوپښتو کالو شا وخواکی ښکاریده، بڼه او اندام او ریره بییدیر ښکلی و، وروندتوب یی نه ښکاریده دستریکی توروالی پاتی و اودخبرو په مهال مخاطب سترگو ته کتل او پام کوله. له ما دجگری اخبار واخیست او دافغانستان پر واقعاتو بحث کوله او په پایله کی وویل چی هیله ده چه واقعاتو زموږ خوا اوگټه شی «.

غباریل خای کی دی هکله زیاتوی چه دافغانستان خلکوهم دتیمورشاه دنورو زمانوپه نسبت شاه زمان سره دیره مینه او احترام درلود.

د پانوی شمیره: له ۵ تر ۷

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکنی د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکی په خیر و لولی

هغه مهال چې افغان امپراتورزمانشاه درانی دمخکنی غوښتنی پربنا په هند کښی دخپل پلانونواونقشودپلی کیدواوپرمختگ دپاره تلاش اوکوښښ درلود، اروپایی قدرتونوهم په دی هڅه کی وچی دغه طلائی تاج «هند» دانگلیسانوله لاسه وباسی. پدی ترتیب دهند مسالی دنړیوال سیاست دایری ته داخل شول.

ناپلیون بوناپارت دفرانسی امپراتورمصر «egypt» ته رسیدلی واودمیخنی آسیا له لوری دهند دنیم قاری دپرمختگ په هڅی کی وو. پدی ضمن کی دروسی تزارپال «poul» چی دپطرکبیردجنوب دآزادواوبودرسیدونصایحوپه غورگونوکی درلوداودختیخ په مسایلوکی په خاصه توگه دهند په هکله خاص نظر اوعلاقمندی درلود دواړو یعنی روسی تزار اوناپلیون دهند درسیولارموندلودپاره تمایل درلودچه په همدی وجهی سبب شول چی یوبل سره په نردی تماس کی وشی اود «۱۸۰۰ = ۱۲۱۴» کی دیوگد اومشترک زیاراو تلاش دپاره دیوپلان د طرحی په هکله دهند د اشغال دپاره لاس پوری کړ. ناپلیون چی پرخپل اروپایی حریف او سیال بی دهندد گتلو په صورت کی خائنه یولوی بری وباله، دخپل نقشوپه پلی کولو کی د یولر لوی اوپراخ فعالیتونوکی لاس پوری کړ. دجنرال گاردان «garden» دیداداشتونوپه حواله دانگریزی په امپراتوری کی تجارت او صنعت عرصوته زیان رسول او لطمه واردول لمړنی وسلی ووخکه چی دانگریزی امپراتوری عظمت او شان ددی لاری نه مینخ ته راغلی واوکه داسرچینه وچ شی په یقین سره چی انگلیس دعجزاوماتی سره مخامخ کیری اود دریابونوحاکمیت او اقتدارله لاسه ورکوی.

عزیزالدین وکیلی فوفلزایی پخپل اثر «دره الزمان» کی لیکي: پرهندوستان کی دلشکرکشیفکرزما په نظر دبحری محاصری فرمان له هغونتایجوخه وچی ناپلیون دانگلیسوپر ضد صادرکړی وکه کاملاً داسی نوی خامخا دا اقدام هم له هماغه ډول اودرسیدلو په منظور وو «۱».

ناپلیون هند ته رسیدل دپراورد لاری پرمخ درلود چی ددی په مخ ایران اوافغانستان هم واقع شوی واوازم وچی له هرڅه د مخه له سیاسی لاری زمینه داسی مساعده کړی چی هیوادونه د دی پرمخ خنډ اومانع ونگرځی. ناپلیون چی د خپل فتوحاتو په بهیر په بحری جگروماتی خورلی وغوښتل چی دوچی سیمی له لاری دانگلیسانومستعمرواشغال کړی؛ لهداهندته یوازی لاری هماغه دنونلسمی پیری افغانستان و، او یا په بل عبارت کی دی غوښتل چی دمشهد، هرات اوکندهار له بنارونوخه هند ته ورننوځی.

په همدی لرنناپلیون خپل دوه سفیران یا استاذی «دورک» او «کولنگور» دتزاردربارته واستول اوتزار سره یوترون «قرارداد» عقدکړ. د دی ترون پربنا فرانسوی لښکر دناپوب له لاری باید د روسی جنوب خواته حرکت وکړی اودنوری بحیری «black sea» او برستین دریاب په شط والگه سیند کی ورسیری، وروسته د شط په مرسته خان په هشترا خان کی ورسوی. پس له هغه نه دپنځوس زره سپاره روسی عساکردمازندران دریاب نه تیرشی اوداسترآباد په خلیج کی پلی شی، دغه لښکر غوښتل چی د «مستوخان» په سرلښکری اوقیادت د افغانستان مشهد بنارته ننوځی او دهرات اوکندهار له لیاری نه د سند په دره کی داخل شی «۲». پدی اساس ناپلیون دی ته اړوچی دخپل نقشو او پلا نونودپلی کولودپاره دایران اوافغانستان امپراتوری دلشکر او قوتونو د تیریدلوموافقی ترلاسه کړی. پدی مهال چی د ایران د قاجاری دولت د جوریدو نه بی دپروخت تیرشوی نه و او دافغان امپراتوری عظمت او قوت له یوی خوا او په هند کښی د انگلیس مخ په زیاتیدو نفوذ او په شمال کښی د روسانو قدرت په مینخ کی قرار درلود؛ د یواروپایی لوی قدرت لکه فرانسی سره بی میل نه و، نو پدی لحاظ د نا پلیون استازو دپیر په آسانی سره وتوانیدل چی دایران موافقی لاس ته راوړی. ناپلیون د افغان امپراتورد موافقی د لاس ته راوړلو د پاره هم په یولراقداماتولاس پوری کړ. په ایران کی د ناپلیون استازی دایران د شاه او وزیرانو په وساطت او مینخگریتوب ځینی مطالبی افغان امپراتورشاه زمان ته وړاندی شول، ولی افغان امپراتور د دوی له غوښتنی نه چی د فرانسوی قوتونو د افغانستان له لاری تیریدنه او امتناع او ډډه وکړه او نه منلو او د دوی نامه بیرته مستردی وکړ. خو فرانسویان په ایران کی په یولربرالیاتوبونوته ورسید، مگردا برالیاتوبونه دپردوام ونکړ او دانگلیس پټ او سری فعالیتونه نه یوازی په افغانستان کی کارگرواقع شول، بلکه د ایران دربارهم انگلیسانوته تسلیم شول، دغه فعالیتونه چی ۱۷۹۹ م کال په ایران کی پیل شو دافغان امپراتورپه کی دپرمختگ د پلان پرمخ لوی خنډ اومانع وگرځید.

پردی بنسټ له همدی ځایه د افغان د باتورولس او د دی خاوری پرضد دسیسی پیل شول. دافغان امپراتورشاه زمان پرهند کی د لښکرکښی آوازی انگلیسانوته په ویره واچول او له بلی خوا د ختیخوحوادث او، د ناپلیون دهند پرضد او دپرمختگ هدف، د انگلیسانودپاره د خطرپه توگه ښکاره کیدله، او په هند کښی بریتانوی واکداران د اساسی چاری په فکرکی وشول او لاس پوری کړ. په لمړنیو پراونوکی د فرانسویانو او روسانوخطر مجهول لیدل کیده او قاطعیت او کلک تصمیم نه ښکارید، مگر د هند دهغه پراشوب او نارامه او ضاع او احوال کښی انگلیسانوته د افغان امپراتورشاه زمان لښکرکشی او هڅی د لمړنی خطرپه توگه بلل کیدله په همدی علت د انگلیسانواصلی سیاسی فعالیت په ایران کی د افغانستان د لویدیخ سرحدونو د اختلالاتو راپارولو په مقصد متمرکز شول ترڅوچی پدی وسیله د امپراتور د هند په لورد

د پاڼو شمیره: له ۶ تر ۷

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولی. په دغه پټه له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې ښې پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولی

پرمختګ فرصت او موقع پیدا نشی. په همدی اړه د انگلیس فوق العاده او خاص استازی په ایران کی « کیتان مالکم » داسی تبصری کړی وو: « زه د افغان امپراتور شاه زمان درانی ته د انگلیس د پاره د قدرت پرضد بولوی او قوی دشمن بولم او د شاه زمان دشمنی کیدای شی د خپل قوت او بیله هیچ اجنبی مرستی زیاد شی او د فرصت په موندلو کی په لمړی شیبو پرهندوستان حمله وکړی. غرور، کینه، کرکه او نفرت د زمان شاه په حکومت کی له نورو آسیایی ملکونوڅخه ډیردی او له همدی امله دی چی له هری اروپایی ځواکونو سره گرچه تړون او موافقی هم کړی به وی بیا هم لوی خنډ او مانع په مینځ کی دی « ۱ ».

کله چه شاه زمان د کندهار نظم او نسق برابر او پلی کړ خپل اوه کلن ماشوم ځوی شهزاده قیصر د عبدالله خان نورزایی په نیابت د کندهار په حکومت نوماند کړ او خپله یی هرات ته لاړ.

« دوام لری »

د پایو شمیره: له ۷ تر ۷

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بنی پازوالی د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکی په څیر و لولئ